Dosarul nr. 2-449/2025;
2-25049388-24-2-10042025

H O T Ă R Â R E
Î N N U M E L E L E G I I

18 august 2025 orașul Criuleni

Judecătorul Judecătoriei Criuleni, sediul Central, Clevada Adrian, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de Rusanovschi Iulian către Morarescu Vasilii și Crețu Petru cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 10 aprilie 2025 până la 18 august 2025.

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 10 aprilie 2025 reclamantul Rusanovschi Iulian a depus cerere de chemare în judecată către Morarescu Iulian și Crețu Petru cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare.

În argumentarea acțiunii înaintate reclamantul a indicat că, la data de 29 noiembrie 2019 între O.C.N. „Bancassurance Group" S.R.L., în calitate de creditor, și Morarescu Vasilii, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 5000/CC/1130, debitorul a împrumutat suma de 75 000,00 lei și urma să restituie creditorului, în corespundere cu graficul de rambursare, stabilit de Anexa nr. 1 la contract, suma de 184 666,05 lei, care include valoarea împrumutului și dobânda, calculată pentru 36 luni, drept dovadă de transmitere a mijloacelor financiare către debitor servește dispoziția de plată nr. 391 din 29.11.2019.

Se menționează că, la 30 decembrie 2024 între O.C.N. „Bancassurance Group" S.R.L., în calitate de cedent, și reclamantul Rusanovschi Iulian, în calitate de Cesionar, a fost încheiat contractul de cesiune nr. CC6, potrivit căruia cedentul a cedat, iar cesionarul a primit și acceptat dreptul de a cere integral creanța ce rezultă din contractul de împrumut nr. 5000/CC/1130 din 29 noiembrie 2019, încheiat între cedent și Morărescu Vasilii. Totodată, în conformitate cu pct. 1.2 al contractului menționat, cesionarul primește (acceptă) dreptul de a cere de la debitorul Morarescu Vasilii executarea obligației ce rezultă din contractul de împrumut nr. 5000/CC/1130 din 29 noiembrie 2019.

La 29 noiembrie 2019 între Crețu Petru, în calitate de fidejusor, și O.C.N. „Bancassurance Group" S.R.L., în calitate de împrumutător a fost încheiat contract de fidejusiune cu nr. 5000/CC/1130/F1.

Susține că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, conform pct. 11.2 al contractului de împrumut, debitorului Morărescu Vasilii a fost transmisă o notificare în scris, prin care a fost informat despre nerespectarea clauzelor contractuale și datoriile existente față de creditor. Totodată, în conformitate cu contractul de fidejusiune, în adresa fidejusorului Crețu Petru a fost expediată notificarea prin care s-a solicitat achitarea datoriei debitorului Morarescu Vasilii în mărime de 80 129,61 lei, care la fel a rămas fără nici un răspuns.

Notează că, la momentul depunerii acțiunii datoria pârâtului Morarescu Vasilii față de reclamant constituie suma de 126 069,25 lei, și anume soldul restant al împrumutului în sumă de 65 573,73 lei și dobânda contractuală restantă în sumă de 60 495,58 lei. Potrivit pct. 9 din condițiile speciale ale contractului de împrumut nr. 5000/CC/1130 din 29.11.2019, în caz de neachitare în termen conform graficului de plăți, ratelor scadente ale creditului, debitorul va achita creditorului dobânda penalizatoare în mărime de 25% lunar, calculată pentru fiecare zi de întârziere conform formulei prevăzute la pct. 9. Astfel, la data de 05 septembrie 2024 pârâtul a acumulat o penalitate de întârziere calculată potrivit pct. 9 din condițiile speciale ale contractului de împrumut nr. 5000/CC/1130 din 29.11.2019, în mărime de 30 731,80 lei. În concluzie, la ziua depunerii cererii de chemare în judecată datoria totală a pârâtului față de reclamant constituie suma de 156 801,05 lei, care solicită a fi încasată din contul pârâților.

A mai indicat reclamantul că, toate încercările de soluționare a litigiului pe cale amiabilă au eșuat, pârâtul se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor contractuale și nu asigură achitarea datoriei.

Rezultând din pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată, reclamantul Rusanovschi Iulian solicită încasarea în mod solidar în beneficiul său de la pârâții Morarescu Vasilii și Crețu Petru a datoriei în sumă de 156 801,05 lei, cât și compensarea cheltuielilor judiciare legate de achitarea taxei de stat și taxei de timbru la depunerea acțiunii.

Temeiuri de drept în susținerea acțiunii au fost invocate prevederile art. art. 9 alin. (2) lit. a), 10 alin. (1), 19 alin. (1), 776, 823 alin. (1), 858 alin. (2), 864 alin. (1) și alin. (2) lit. a), 874 alin. (1), 901 alin. (1) lit. e), 947 alin. (1), 948, 1242 alin. (1), 1247 alin. (1), 1248-1249, 1628 alin. (2) Cod civil.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Prin încheierea instanţei de judecată din 08 mai 2025, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rusanovschi Iulian către Morarescu Vasilii și Crețu Petru cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, pârâtului fiindu-i oferit un termen de 30 zile din momentul comunicării pentru a depune referinţa pe marginea acţiunii (f. d. 35).

Instanţa de judecată constată că, în adresa pârâtului Crețu Petru – r*****, a fost expediată încheierea instanţei, copia de pe cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate la ea (f. d. 36, 42-43), însă scrisoarea a fost remisă în adresa instanţei cu adeverința factorului poștal din 30.05.2025 cu mențiunea „Nereclamat”. Astfel, se atestă că pârâtul Crețu Petru a fost înștiințat legal despre declanșarea procesului civil la acțiunea reclamantului Rusanovschi Iulian cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor civile, însă în termenul de 30 zile oferit, nu a depus referinţă pe marginea acesteia.

La fel, instanța de judecată a mai stabilit că, la 14 mai 2025 pârâtul Morarescu Vasilii a luat cunoștință cu materialele cauzei (f. d. 45), iar la 19 iunie 2025 a depus în instanță referință scrisă pricind acțiunea reclamantului, din care rezultă că acesta nu recunoaște pretențiile înaintate de reclamant cu privire la încasarea datoriei în mărime de 156 801,05 lei, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și tardivă.

Studiind referința depusă de către pârâtul Morarescu Vasilii privind acțiunea reclamantului Rusanovschi Iulian cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține următoarele:

În conformitate cu art. 186 Cod de procedură civilă, în cadrul pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, judecătorul stabileşte data până la care pârâtul urmează să prezinte în judecată referinţa şi toate probele necesare, sub sancţiunea decăderii. Depunerea referinţei este obligatorie. În cazul nedepunerii ei în termenul stabilit de instanţă, pârâtul este decăzut din dreptul de a mai prezenta probe, dacă legea nu prevede altfel, iar cauza este examinată în baza materialelor anexate la dosar. Pentru instanţa judecătorească se anexează copii certificate de pe înscrisuri şi de pe alte documente pe care se întemeiază referinţa. Referinţa cu toate anexele se depune în numărul necesar pentru toţi participanţii la proces. **Referinţa se semnează de pârât sau de reprezentantul lui împuternicit în modul stabilit.** Referinţa pârâtului persoană fizică care este asistat în judecată de un avocat şi referinţa pârâtului persoană juridică trebuie să fie dactilografiate şi depuse prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, cu semnătură electronică avansată calificată. Judecătorul explică pârâtului că neprezentarea în termen a probelor şi a referinţei nu împiedică soluţionarea cauzei în baza materialelor din dosar.

Aici, instanța de judecată ține să menționeze că referința depusă de către pârâtul Morarescu Vasilii nu a fost semnată de ultimul și nici de alt reprezentant împuternicit (f. d. 47-59). Astfel, în condițiile enunțate se desprinde că pârâtul Morarescu Vasilii la depunerea referinței nu a respectat prevederile art. 186 alin. (3^1) Cod de procedură civilă, or referința nu a fost semnată olograf sau cu semnătură electronică calificată, în corespundere cu art. 17[1] Cod de procedură civilă.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod de procedură civilă, sancţiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum şi în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Se notează că, în conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanţa (judecătorul), participanţii la proces şi alte persoane legate de activitatea instanţei trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte, iar potrivit art. 111 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanţa judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor şi cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.

La caz, se reține că, prin încheierea din 08 mai 2025, care a fost adusă la cunoștință pârâtului Morarescu Vasilii la 14 mai 2025, instanța de judecată a explicat pârâților Morarescu Vasilii și Crețu Petru că, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexat urmează să prezinte instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare; pot depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. 172 şi 173 Cod de procedură civilă doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă. La fel, pârâții au fost atenționați că dacă, după ce li s-au

comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, nu depun referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar (f. d. 35). Examinarea cererii cu valoare redusă a fost fixată pentru data de 24 iunie 2025, ora 08:30, termen care este unul de decădere.

Pe cale de consecință, instanța de judecată relevă faptul că, pârâtul Morarescu Vasilii la depunerea referinței scrise privind acțiunea reclamantului Rusanovschi Iulian, urma să depună diligența și să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (cauza Van Harn versus Germania nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Prin urmare, pârâtul Morarescu Vasilii nu s-a conformat indicațiilor stabilite în încheierea din 08 mai 2025, cât și în termenul stabilit de instanță, are ca efect pierderea unui drept procedural ce nu a fost exercitat în modul și termenul legal imperativ, fără a aduce atingere dreptului subiectiv.

Mai mult decât atât, conform jurisprudenței CtEDO (Ghirea contra Moldovei, cererea nr. 15778/05, hotărârea din 26 septembrie 2012), principiul egalității armelor este unul din elementele noțiunii mult mai largi a procesului echitabil, care prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu-i plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă. Curtea notează, că aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale (Varnima Corporation International S.A. vs Grecia, nr. 48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur vs Franţa, nr. 63879/00, §32, 03 octombrie 2006; Wynen contra Belgiei, nr. 32576/96, §32, CtEDO 2002-VIII).

În concluzie, instanța de judecată nu va lua act de referința depusă de pârâtul Morarescu Vasilii și va soluționa cererea în baza materialelor anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 276^4 alin. (2) Cod de procedură civilă.

<u>Aprecierea instanţei:</u>

Apreciind probele administrate la materialele cauzei în raport cu normele legale aplicabile speţei, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată întemeiată parțial, din următoarele considerente.

Conform art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) şi (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Potrivit art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică circumstanţele pricinii, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Art. 276^4 Cod de procedură civilă stabilește că instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare. Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.

Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată, în baza materialelor cauzei, constată că, între O.C.N. „Bancassurance Group" S.R.L.", în calitate creditor, şi pârâtul Morarescu Vasilii, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 5000/CC/1130 din 29 noiembrie 2019 (f. d. 19-22), potrivit căruia creditorul a acordat pârâtului Morarescu Vasilii un credit în mărime de 75 000 lei, pe un termen de 36 luni, cu valoarea totală plătibilă de către debitor în sumă de 184 666,05 lei, începând cu 29 decembrie 2019 în 36 rate lunare a câte 5129,61 lei, termenul limită de rambursare fiind de până la 29 noiembrie 2022.

Astfel, în contextul pretenţiilor deduse judecății, instanţa reţine că în temeiul art. 9 alin.(1) şi (2) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice, în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legislaţia leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art. 10 alin.(1) şi (2) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligațiilor civile, iar în corespundere cu art. 309 alin. (3) Cod civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți.

Conform prevederilor art. 312 alin. (1) Cod civil, consimţământul este manifestarea exteriorizată de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic.

Potrivit art. 774 Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

Art. 776 Cod civil, stabileşte că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin. (2) Cod civil, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit

Conform art. 992 alin. (2) Cod Civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Prevederile art. 1027 alin. (1) Codul civil stipulează că contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale.

În conformitate cu art. 1242 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Potrivit art. 1247 alin. (1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit de contract.

Conform art. 1248 alin. (2) Cod civil, dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art. 864 alin.(2) şi (4).

Instanţa de judecată reţine că între O.C.N. „Bancassurance Group” S.R.L. și pârâtul Morarescu Vasilii a avut loc un raport juridic obligaţional, care constă în acordarea unui credit şi obligaţia debitorului să-l restituie în termenul stabilit. Or, acordarea împrumutului bănesc a fost perfectat în formă scrisă şi semnată personal de pârât, conform prevederilor art. art. 316, 321 Cod civil.

Totodată, instanța de judecată reține că, în scopul asigurării obligațiilor de rambursare a creditului a servit contractul de fidejusiune nr. 5000/CC-1130/F1 din 29 noiembrie 2019 încheiat între O.C.N. „Bancassurance Group” S.R.L. și Crețu Petru, care a garantat pentru Morarescu Vasilii față de creditor să execute obligațiile acestuia (f. d. 24).

La caz, se reiterează prevederile art. 1628 alin. (2) Cod civil, care indică faptul că, fidejusiunea este obligaţia garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată.

Conform art. 1640 Cod civil, cu excepţia cazului în care s-a stipulat altfel, obligaţia debitorului şi a fidejusorului este solidară şi, în consecinţă, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanţiei, de la fidejusor.

Potrivit pct. 1.4 din contractul de fidejusiune nr. 5000/CC-1130/F1 din 29 noiembrie 2019, fidejusorul a declarat că a luat cunoștință de conținutul și modalitățile contractului de împrumut și înțelege întinderea obligațiilor sale conform contractului de fidejusiune semnat. La fel, conform pct. 1.2 al contractului de fidejusiune, fidejusorul s-a obligat față de creditor să execute integral obligațiile debitorului rezultate sau ce vor rezulta din contractul de împrumut, care includ restituirea sumei împrumutului acordat în mărimea nerambursată,

achitarea dobânzii aferente, sancțiunilor calculate pentru neexecutare sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor de rambursare a împrumutului și de plată a dobânzii (…).

Astfel, fidejusorul și-a asumat obligația să recupereze creditorului pierderile apărute în consecința onorării inadecvate a obligației asigurate.

Reieșind din normele legale sus indicate, instanța conclude că obligația solidară de plată a fidejusorului Crețu Petru și debitorului Morarescu Vasilii față de creditorul O.C.N. „Bancassurance Group" S.R.L., nu contravine obiectului contractului de fidejusiune și dat fiind faptul că, pârâtul Morarescu Vasilii nu a respectat contractul de împrumut nr. 5000/CC/1130 din 29 noiembrie 2019, prin neachitarea plăților stabilite în contract, datoria față de creditor.

În contextul celor expuse, instanța de judecată constată obligația debitorilor de a achita datoria restantă la împrumut, deoarece Morarescu Vasilii nu a achitat datoria în valoarea și termenul prevăzute de contractul de împrumut.

Concomitent se atestă că, obiectul litigiului reprezintă încasarea creanței cesionate şi a cheltuielilor de judecată rezultate din cesiune.

Instanța de judecată stabilește că, potrivit contractului de cesiune nr. CC6 din 30 decembrie 2024, cedentul O.C.N. „Bancassurance Group" S.R.L. a cedat în favoarea cesionarului Rusanovschi Iulian dreptul de a cere integral creanța ce rezultă din contractul de împrumut nr. 5000/CC/1130 din 29 noiembrie 2019, încheiat între Cedent și debitorul Morarescu Vasilii (f. d. 32). Instanța menționează că, deoarece debitorul Morarescu Vasilii s-a eschivat de la rambursarea către O.C.N. „Bancassurance Group" S.R.L. a creditului, cesionarul Rusanosvchi Iulian, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, a expediat în adresa pârâților Morarescu Vasilii și Crețu Petru notificări, fiind înștiințați despre cesiunea drepturilor și obligațiilor care i-au revenit în baza contractului de împrumut nr. 5000/CC/1130 din 29 noiembrie 2019 (f. d. 27-30).

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul Rusanovschi Iulian solicită încasarea în mod solidar a datoriei în sumă de 156 801,05 lei de la pârâții Morarescu Vasilii și Crețu Petru în baza contractului de cesiune nr. CC6 din 30 decembrie 2024, încheiat între cedentul O.C.N. „Bancassurance Group" S.R.L. și cesionarul Rusanovschi Iulian.

Conform art. 823 alin. (1), (2) Codul civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă.

În corespundere cu prevederile art. 827 Codul civil, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

Potrivit art. 828 alin. (2) Codul civil, cedentul garantează că: a) creanța cesionată există sau, în cazul creanței viitoare, va exista conform contractului din care rezultă; b) cedentul este îndreptățit să cedeze creanța sau va fi în drept să o facă la momentul cînd cesiunea va produce efecte; c) debitorul nu deține unele excepții împotriva satisfacerii creanței; d) creanța nu va fi afectată de niciun drept de compensare existent între cedent și debitor; e) creanța nu a făcut obiectul unei cesiuni anterioare în folosul altui cesionar și nu este obiect al unui drept de garanție în folosul unui terț.

Conform art. 831 Codul civil, cesionarului i se pot opune prestaţiile efectuate de debitor, după cesiune, pentru cedent, ca şi orice act juridic încheiat după cesiune între debitor şi cedent cu privire la creanţa transmisă dacă debitorul nu avea cunoştinţă, în momentul efectuării prestaţiei sau al întocmirii actului, de existenţa cesiunii.

Interpretând normele de drept citate, rezultă că cesiunea de creanţă reprezintă o modalitate de transmitere a obligaţiilor printr-un contract, prin care un creditor transmite o creanţă a sa unei alte persoane, fie cu titlu oneros, fie cu titlu gratuit, creditorul care transmite creanţa purtând denumirea de creditor cedent, persoana care preia creanţa purtând denumirea de cesionar, iar debitorului a cărui creanţă se cedează purtând denumirea de debitor cedat. În consecință, cedentul şi cesionarul sunt părţile contractului de cesiune, debitorul cedat având doar calitatea de terţ.

Totodată, creanţa trebuie să existe la momentul cedării, contractul de cesiune a creanţei urmând să îmbrace forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanţa cesionată. La fel, creanţa cesionată trebuie să fie sesizabilă, adică aceasta să poate fi urmărită şi executată silit.

Prin prisma normelor de drept enunțate supra, raportate la actele cauzei, instanță de judecată reține că, contractul de împrumut nr. 5000/CC/1130 a fost încheiat la data de 29 noiembrie 2019, iar contractul de cesiune nr. CC6 a fost încheiat la data de 30 decembrie 2024, urmare, Rusanovschi Iulian a devenit creditorul pârâților Morarescu Vasilii și Crețu Petru, ulterior semnării contractului de împrumut.

Luând în considerare că pârâtul Morarescu Vasilii nu a restituit în modul convenit ratele lunare stabilite conform graficului de achitare a împrumutului, reclamanta Rusanovschi Iulian este îndreptățit să solicite restituirea creanța ce rezultă din contractul de împrumut sus menționat.

La caz, s-a stabilit că între părţi a luat naştere un raport obligaţional, în temeiul contractului de împrumut nr. 5000/CC1130 din 29 noiembrie 2019, potrivit căruia O.C.N. „Bancassurance Group” S.R.L. şi-a executat obligaţia de a da cu împrumut, fapt stabilit prin confirmarea eliberării mijloacelor bănești, ordinul de plată nr. 391 din 29 noiembrie 2019 (f. d. 23), însă pârâtul nu şi-a executat obligaţia de restituire integrală a împrumutului acordat, achitând câteva rate lunare în sumă totală de 59 205,70 lei.

Or în speță, potrivit condiţiilor contractului de credit nebancar de împrumut nr. 5000/CC1130 din 29 noiembrie 2019 reclamanta a acordat pârâtului un credit în mărime de 75 000,00 lei începând cu 29 decembrie 2019 pe un termen de 36 luni, termenul limită de rambursare fiind de până la 29 noiembrie 2022, iar pârâtul Morarescu Vasilii s-a obligat să-l restituie în corespundere cu graficul de plăți negociat, coordonat și convenit de creditor și debitor, parte componentă al contractului (f. d. 22). La fel, în scopul asigurării obligațiilor de rambursare a creditului a servit contractul de fidejusiune nr. 5000/CC-1130/F1 din 29 noiembrie 2019 încheiat între O.C.N. „Bancassurance Group” S.R.L. și Crețu Petru, care a garantat pentru Morarescu Vasilii față de creditor să execute obligațiile acestuia.

Instanța de judecată mai constată că, în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, reclamantul a expediat în adresa pârâților Morarescu Vasilii și Crețu Petru notificări prin care a solicitat rambursarea datoriei create și care nu au fost recepționate de partea pârâtă (f. d. 27-30), notificări ce au rămas fără răspuns și fără satisfacere. Urmare, instanța constatată faptul nerambursării integrale de către Morarescu Vasilii a creditului, achitând parțial ratele lunare din cele 36 rate stabilite, fapt pe care instanţa îl califică ca o

neexecutare esenţială a clauzelor contractuale şi serveşte drept temei pentru rezoluțiunea contractului de împrumut încheiat între părți.

Urmare, în speță instanța de judecată constată solicitarea reclamantului cu privire la restituirea corpului împrumutului neachitat în cuantumul solicitat de 65 573,73 lei din contul pârâților Morarescu Vasilii și Crețu Petru.

Cu referire la pretenția reclamantului cu privire la încasarea dobânzii contractuale, instanța de judecată reține următoarele:

Conform art. 1244 Cod civil, în baza contractului de împrumut, părţile pot prevedea şi plata unei dobânzi, a cărei rată anuală nu poate depăşi dublul ratei de referinţă CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părţile au stipulat rata dobânzii. În sensul prezentului alineat, rata de referinţă CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Naţională a Moldovei, în baza cotaţiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor băneşti în lei moldoveneşti la alte bănci, pe termen de 12 luni. Interdicţia prevăzută la alin.(1) nu se aplică dobânzilor percepute sau plătite de către Ministerul Finanţelor, Banca Naţională a Moldovei, de băncile comerciale, de asociaţiile de economii şi împrumut, organizaţiile de creditare nebancară, în temeiul împrumuturilor acordate prin intermediul platformelor de finanţare participativă, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege. Suma de bani împrumutată este purtătoare de dobândă din ziua în care a fost remisă împrumutatului. În cazul în care împrumutatul nu plăteşte dobânda în termen, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a împrumutului şi a dobânzii aferente.

În conformitate cu art. 328 alin.(1) şi (2) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cât şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are an interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actidui lovit de nulitate sau succesorii acestora.

Potrivit art. 329 Cod civil, în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie). Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

În conformitate cu art. 874 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plăteşte o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Potrivit art. 901 alin. (1) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa:. a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Conform prevederilor art. 1072 alin. (1) şi (2) Cod civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu afost negociată individual se consideră abuzivă

dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

Potrivit art. 1075 alin. (1) şi (2) Cod civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art. 1072 alin. (1), art. 1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art. 1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

În conformitate cu art. 1077 alin. (1) pct. 6) Cod civil, sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect: solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale.

Potrivit art. 1107 alin. (1) şi (2) Cod civil, neclarităţile din condiţiile contractuale standart se interpretează în defavoarea părţii care le-a formulat. În caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligaţia în defavoarea celui care a stipulat-o, în toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

Prin prisma normelor de drept enunțate supra, raportate la actele cauzei, instanță de judecată din oficiu, constată că clauzele contractuale cu privire la dobânda aferentă sumei împrumutului este abuzivă.

În acest sens, instanța de judecată reține din conţinutul contractului de împrumut nr. 5000/CC-1130 din 29 noiembrie 2019 încheiat între O.C.N. „Bancassurance Group” S.R.L. în calitate de creditor și Morarescu Vasilii în calitate de debitor (Condițiile speciale ale contractului), părţile au convenit asupra achitării ratei dobânzii la împrumut în mărime de 72% anual efectivă pentru toată perioada de utilizare a creditului nebancar, ceea ce constituie 109666,05 lei, pentru 36 luni (potrivit graficului de achitare a împrumutului).

Astfel, potrivit contractului de împrumut se menționează că, pentru împrumutul pus la dispoziție de creditor, debitorul este obligat să achite dobânda începând cu data încheierii contractului și până la rambursarea integrală a împrumutului (pct. 3.1 din contractul de împrumut – condiții generale). Potrivit raportului privind datoriile la situația din 05 septembrie 2024, anexat la materialele cauzei se atestă că reclamantul Rusanovschi Iulian a solicitat încasarea dobânzii restante pentru utilizarea creditului în sumă totală de 60495,58 lei (f. d. 31).

Potrivit art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/12.07.2013 cu privire la contractele de credit pentru consumatori, **se interzice: a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%,** iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator; b) **stabilirea costului total al creditului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv** (sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar), credit care nu este destinat achiziţionării, construcţiei sau renovării (modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a creditului respectiv.

Raportând situația de fapt la normele de drept invocate, instanța de judecată ajunge la concluzia că rata dobânzii contractuale, stabilită în pct. 4 al contractului (condiții speciale ale

contractului) constituie 72%, adică 109 666,05 lei, în timp ce împrumutul este de 75 000,00 lei, fiind evident o dobândă mai mare decât 50 % decât cea stabilită de lege.

Luând în considerare faptul că, pârâtul Morarescu Vasilii nu a restituit în modul stabilit ratele lunare stabilite conform graficului de achitare, care include și dobânda, reclamantul este îndreptățit să solicite restituirea dobânzii, cu condiția că, clauza contractuală referitoare la dobândă este validă, din care considerent, reclamantul este îndreptățit să obţină de la pârâții Morarescu Vasilii și Crețu Petru o dobândă contractuală pe care instanța o va calcula în cuantum de 50%, estimând-o la suma de 32786,83 lei.

Cu privire la pretenția de încasarea dobânzii penalizatoare (penalitatea), instanța de judecată consideră că urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Aici, instanța de judecată atenționează că, potrivit art. 3 alin. (1) Cod civil, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist.

Se atestă că, contractul de împrumut nr. 5000/CC/1130 din 29 noiembrie 2019 încheiat între O.C.N. „Bancassurance Group" S.R.L. și Morarescu Vasilii este semnat de un profesionist pe piața de microfinanțare cu un consumator, fiind unul de adeziune, or acesta a fost formulat din timp de compania de creditare nebancară pentru o multitudine de potențiali clienți, propuse și încheiate fără posibilitatea de negociere. Totodată, se reține că nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condițiilor de valabilitate a actului juridic, iar în măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulității.

Totodată, art. 1072 alin. (1) Cod civil stabilește că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

Articolele 1077-1079 din Codul Civil cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist și un consumator fără necesitatea evaluării lor conform art. 1075.

În acord cu art. 1075 alin. (1) Codul Civil, potrivit art. 1075 alin. (1) şi (2) Cod civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art. 1072 alin. (1), art. 1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art. 1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

Potrivit art. 1076 alin. (1)-(4) Cod civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu. Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menţinut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămîn valabile.

În conformitate cu art. 1077 alin. (1) pct. 6) Cod civil, sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect: solicitarea de la consumatorul

care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale.

Conform cu art. 16 lit. a) Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, consumatorul, la încheierea contractelor, are dreptul de a lua liber decizii la achiziţionarea produsului, serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influenţa opţiunea acestuia.

În temeiul art. 947 alin. (1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Conform art. 948 Cod civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute.

În acest context, instanța de judecată ține să menționeze că, legiuitorul permite includerea în contractul de credit a clauzei penale, însă această plată urmează a fi clară pentru consumator, profesionistul urmând să respecte obligația de transparență prevăzută la art.1071 Cod Civil.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat încasarea penalității pentru plățile datorate în mărime 30731,80 lei.

Din analiza conținutului contractului de împrumut se atestă că, în corespundere cu pct. 9 al condițiilor speciale ale contractului de împrumut nr. 5000/CC/1130 din 29 noiembrie 2019, în caz de neachitare în termen, conform graficului de plăți a ratelor scadente ale creditului, debitorul va achita creditorului dobânda penalizatoare în mărime de 25% lunar calculată pentru fiecare zi de întârziere.

Reieșind din conținutul contractului de împrumut încheiat cu consumatorul, instanța de judecată observă că clauza contractuală privind dobânda penalizatoare este abuzivă în condițiile în care contravin principiilor bunei credințe, care nu a fost negociată individual, prin care se creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiilor părților, dezechilibrul creat fiind în detrimentul consumatorului.

Instanța notează că, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sarcina căreia constă în asigurarea interpretării uniforme a legislației europene, a decis că protecția recunoscută consumatorilor, prin Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele cu consumatorii, presupune ca instanța națională să poată verifica, din oficiu, dacă o clauză a contractului dedus judecății are caracter abuziv (cauza Ferenc Schneider C 137/08).

Astfel, luând în considerație că, penalitatea solicitată de 30731,80 lei constituie o despăgubire disproporțională în raport cu prejudiciul cauzat, cauza respectivă este abuzivă și atrage nulitatea absolută, prin prisma nulității de protecție a consumatorului, pe care judecătorul este obligat să o invoce din oficiu.

Instanța de judecată subliniază că, situația de inegalitate care există între consumator și vânzător sau furnizor nu poate fi compensată decât printr-o intervenție pozitivă, exterioară părților din contract, prin urmare instanța din oficiu este obligată să aprecieze caracterul abuziv al unei clauze contractuale, și prin aceasta să suplinească dezechilibrul existent între consumator și vânzător sau furnizor.

Ca rezultat a celor menționate, instanța de judecată va respinge cerința reclamantului privind încasarea penalității în cuantum de 30731,80 lei.

Reieșind din cele menționate supra şi din normele de drept enunţate, instanţa de judecată consideră necesar a admite parțial cererea și dispune încasarea în mod solidar de la pârâții Morarescu Vasilii și Crețu Petru în beneficiul lui Rusanovschi Iulian datoria formată în baza contractului de împrumut nr.5000/CC/1130 din 29 noiembrie 2019 și contractului de cesiune nr.CC6 din 30 decembrie 2024 în mărime de 65 573,73 lei, dobânda de întârziere în mărime de 32786,83 lei.

În partea compensării cheltuielilor judiciare:

Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Urmare a faptului că acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia urmează să-i fie compensate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei în instanţă proporţional părţii admise din pretenţii. Pentru justificarea cheltuielilor de judecată reclamantul a prezentat Nota de plată a taxei de stat seria/nr. A 00300390702398 din 30.04.2025 (f. d. 8, verso) și Nota de plată a taxei de timbru seria/nr. A00227357589578 din 22.03.2025 (f. d. 12). Astfel, pârâții Morarescu Vasilii și Crețu Petru urmează să compenseze părții reclamante cheltuielile judiciare legate de achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii, proporțional părții admise din acțiune în sumă de 3500,76 lei și cheltuielile de achitare a taxei de timbru în sumă de 200,00 lei.

În conformitate cu prevederile articolelor 82-83, 236, 238-241, 276^2, 276^3, 276^4, 362 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, judecătorul

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Rusanovschi Iulian către Morarescu Vasilii și Crețu Petru cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare, se admite parțial.

Se încasează în mod solidar în de la Morarescu Vasilii, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****și Crețu Petru, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în raionul *****, *****, în beneficiul lui Rusanovschi Iulian, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, datoria formată în baza contractului de împrumut nr.5000/CC/1130 din 29 noiembrie 2019 și contractului de cesiune nr.CC6 din 30 decembrie 2024 în mărime de 65 573,73 lei, dobânda de întârziere în mărime de 32786,83 lei, cheltuielile legate de achitarea taxei de stat la depunerea cererii în instanță în mărime de 3500,76 lei, cheltuielile de achitare a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei, în total suma de 102 061,32 lei (una sută două mii șase zeci și unu lei, 32 bani).

În rest pretențiile reclamantului Rusanovschi Iulian către Morarescu Vasilii și Crețu Petru se resping ca neîntemeiate.

Se explică părţilor că, instanţa de judecată va redacta hotărârea integrală dacă, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, participanții la proces vor solicita în mod expres acest lucru (termenul de 30 zile este un termen de decădere) sau dacă participanții la proces în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Central).

Hotărârea motivată întocmită la 27 octombrie 2025.

Judecătorul /*semnătura*/ Clevada Adrian

Copia corespunde originalului:
Judecătorul Clevada Adrian